

ושם עומד היכל מתחון שנקרא
לכנת הספר.

הכל ירכים בירכיהם, להשתלם
אחד עם אחד, וככלם הדרגות של
הגבואה, שהרי ממש יוצאים
ושורדים, ונעשה מקם מראה,
ושוררים על המקום הזה ונעשה
מהם חלום. יוסף הצדיק הוּא
שלמות הפל, הוּא נטול הפל.
מושום שהפל התמקן בגלוּוֹ, הפל
משתווק בתשואה בגלוּוֹ.

בא וראה, בשעה שיוֹסֵף הצדיק
עמד למקון הפל, או הוּא נטול הפל.
וכשהתחבר בהיכלו, או כלם
מתעוררים לטל תשואה ורazon,
עליזנים ומחותנים, והפל הם
ברazon אחד ושלמות אחת, לשפטם
(לחיות) עליזנים ומחותנים ברazon
אחד בראשו. וכל המתחותנים
עומדים בקיום בשבילו, ולכון
כתוב (משל) הצדיק יסוד עולם.
ועלasisוד זה עומד הקולם
הזה.

לכנת הספר הזו לא עומדת
בקויים, עד שיוֹסֵף הצדיק מהזאת
מתחון. וכשהוא מתחון, או כלם
מתחונם. זהוasisוד של כל
הபין. ועל זהفتحוב, בראשית
ויבן ה' אלהים את הארץ, ולא
כתוב ויוצר, ולא כתוב ויברא.
מושום זהה עומד על יסוד,
ולאחר שהיסוד נהקן, הכל בנינה
עליו. ומשים זה הפל עומד בזיה,
והרי בארנו.

בא וראה, כתוב (שם) ויבן ה'
אליהם את הארץ, שהיתה מהצד
האחרי והתקינה לחזור פנים
בפנים. בך בארנו. אבל ויבן,
הסתפל להעלotta לאוთה דרגה
של העולים עליון שרוי בה,
להיות זו פמו זו.

עוד ויבן - הסתפל בצדו והתקין
וכוון את כל רוחותיה לזרע
ולחשכות ולהולד, ולעשות לה

ברגlin. ומן קאים היכלא מפחא ואפרי
לכנת הספר.

בלא ירכין בירכין, לאשטלמא חד בחד,
וכלהו דרגין בגובהה, דהא מתחון נפקי
ושראן, ואתעבידו מנויחו מראה, ושראן על
האי אתר, ואתעביד מנויחו חלום. יוסף
הצדיק, והוא שילמא דכלא, והוא בטיל כלא.
בגין דכלא אתון בגיניה, כלא תאיב
בתיאובתא בגיניה.

הא חי, בשעתא דיוסף הצדיק קיימא
לאתון כלא, כדין איה בטיל כלא.
ובכד אהבר בהיכליה, כדין מתער בלהו,
לנטלא תיאובתא ורעותא, עלאי מפחא, וכלא
איןון ברעוטא חדא ושלימו חד, למחד (למי)
עלאי מפחא, רעותא חדא קדקא יאות. וכלהו
מפחא קיימא בקיומה בגיניה, ועל דא כתיב,
(משל) הצדיק יסוד עולם. ועל האיסוד קאים
האי עלמא.

האי לכנת הספר, לא קאים בקיומיה, עד
דהאי יוסף הצדיק אתון. ובכד איהו
אתון, כלא מתחוני דא הוא יסוד דבלחו
בנין. ועל דא כתיב, (בראשית) ויבן יי' אלהים
את הארץ, ולא כתיב וייצר, ולא כתיב ויברא.
בגין דהאי קיימא על יסוד, ולכדר דיסוד
אתון, כלא אתוני (דף ח ע"ב) עליה. ובגין דא,

בלחו קיימים בהאי, וזה אוקימנא.

הא חי, כתיב (בראשית ב) ויבן יי' אלהים את
הארץ, דהות מטרא דאחורא, ואתון
לה לאחרה אנטין באנפין. כי אוקימנא.
אבל ויבן, אסתפל לטלכא לה בגהו דרגא
דעלא עלאה שרייא ביה, למחרוי דא גורנא
דרדא.

הו ויבן, אסתפל בסטרוי, ואתון ויבן כל